

Att börja skolan är bland de perrigaste

jag varit med om. Jag kommer

fortfarande ihåg kvällen innan det

var dags att börja skolan.

Man gick och la sig extra tidigt

för att var pigg och alert till

den första skoldagen. Men det spelar

egentligen ingen roll att man gick

och la sig tidigt för det var

ändå nästintill omöjligt att somna.

Men efter att man legat vaken

i sängen i två timmar somnade man.

Morgonen därpå var man väldigt



nervös. Man la i sitt nya  
pennskrin i sin nya skolväska och  
började gå till skolan med  
mamma och pappa. När man väl  
kom till klassrummet där man skulle  
samlas tillade man direkt på  
vad det var för folk man skulle  
tillbringa sina sex kommande år med.  
Vissa ansikten hade man sett  
förrut andra var helt främmande.

Nu väntade man på att få träffa  
sin första lärarinna för att granska  
henne. Hon ställde sig vid sin



kateder och presentera sig själv.  
Han verkade faktiskt vara riktigt  
snäll. Efter att han presenterat  
sig själv bjöd han på en liten  
fäktbit och efter det fick man  
gå hem. När man sedan kom  
hem tänkte man att det inte  
allt var så farligt som man  
trodde. Dagen därpå gjorde mamma  
mig sällskap till skolan och  
lämnade mig vid klassrummet och  
önska mig lycka till. Den dagen  
började vi lära oss början av



alfabetet. Jag tyckte att det var  
kul att lära mig alla bokstäver  
som jag sett överallt men aldrig  
kunnat tyda. Och vi började  
också räkas lite smitt.

När man gått i skolan i  
ungefär två månader hade man  
lärt sig hela alfabetet. Då fick  
vi en läsebok och i den boken  
vi fick sin första läxa. Jag  
kommer fortfarande ihåg hur jag  
kom hem och stolt gick fram  
till mamma och Sa:



Du får hjälpa mig, jag har en  
läxa. Efter ett tag började man

tycka att vissa ämnen var mer

intressanta än andra. Jag jobbade

till exempel i matte boken när vi

egentligen skulle läsa i vår läse-

bok. Det gillade inte min

lärarinna. Men jag gjorde det i alla

fall.



Jag gjorde det i alla fall.

Så efter ett tag fick min lärare lämna min mattebok och bara ge mig den när vi skulle räkna i matte. Jag tyckte att

det var kul i skolan men jag hade tyvärr till en början inga kompisar i klassen men de

var inte så konstigt med tanke

hur våldsam jag var. Jag var

ständigt i konflikt med alla

femmer och tjejer och även

med mina egna klasskamrater. Så efter

ett tag fick jag en lärarinna som ständigt

till mig så att jag inte skulle

hamna i konflikt med de andra

borna. Hon skrev en dagbok

där hon rapporterade till min

mamma om hur jag skötte mig.

Hon var med mig ändå

tills jag gick ut trean. Under den

tiden hade jag blivit betydligt

lugnare. Jag lämnade inte till

konflikt det hände men i liten

utsträckning. Jag hade också fått två kompisar

i klassen Jens och Kristian. Innan

hade jag bara kompisar i de andra

klasserna men nu hade jag också kompisar

i min egen klass. När jag började

umgås med Jens och Kristian lugnade

jag ner mig lite mer. När jag



började tyran så kändes det lite  
som att börja i skolan på nytt.  
Man fick ett nytt klassrum i  
den stora byggnaden med  
alla fyror, femmer och sexor och  
man fick en ny lärarinna.

Men allt gick bra och det tyran  
flöt på utan några större  
problem. Skolan skötte jag bra  
och bråken blev färre och färre.  
Femman var ofta roligt ut för  
mig jag började femman med  
att åka till Thailand sen  
kom jag hem till Nina Lager  
som de flesta femmerna  
i klassen åker till. På läroret  
jag det kul men inte så speciellt  
intressant. Jag började tyvärr att  
missköta skoljobbet lite. Jag hade  
blivit lite latare mot vad jag  
var förut. Men femman hade vi  
också varit våra första nationella  
prov det var nervöst men kul  
och jag fick ganska bra resultat  
på det. I slutet av femman tyckte  
jag att det var tråkigt att sluta  
femman inte för att det var  
något kul med just femman men  
jag hade fått nya kompisar i sexan  
och det var stort sett bara dom  
jag umgicks med på fritiden och



spelade i samma fotbolls lag som dom.

skulle judoslavta på Lindvallen  
och börja på Kapen och Lyckhögs

Och det kändes som om man  
blev lämnad klarglämnad ensam  
på Lindvallen. Sommarlovet mellan

femman och sexan kommer jag  
ihåg hur jag ständigt tjuvade

på mamma om hur tråkigt jag  
kommer ha det på skolan börjar

och att alla mina kompisar säkert kommer  
glömma mig. och att jag säkert kommer  
dö av

När jag sedan började sexan  
och hade jag inte så tråkigt skolarbete  
gick bra och jag dog inte av

uttråken och mina kompisar  
glömde inte mig. Under sexan

tänkte man ständigt på hur det  
skulle vara att börja på Kapen.

Man hade ju hört så mycket  
om nollningar, lärare, betyg och  
alla lätliga personer. Tiden på sexan

gick fort och på nolltid var  
det dags att sluta sexan och

ha sommarlov. Sommarlovet var  
pirrigt man tänkte nästan hela tiden

på hur det skulle vara att  
börja på Söder. Man hade ju träffat

sina nya klass och jag tyckte att den  
verkade helt ok. Från min gamla klass hade

Jag Alexander och Gustav så man var  
ju inte helt själv.



Den första dagen på Kapen var  
jag väldigt rädd för att bli  
nollad, jag höll mig borta från  
dazzet och ville mest att  
~~att~~ att dagen skulle nå sitt  
slut. Dagen därpå gick jag till  
dazzet och det var riktigt  
fortfarande med det och inte var  
nu alla <sup>fulla</sup> personer, man hört så mycket  
om ~~frässa~~ tjejer dom var ju  
vackra människor men det trodde  
man inte efter allt man hört  
om dom. Men juan gick fort  
det var ett roligt år men  
skolarbetet var man inte speciellt  
störst det var mest lek.  
När vi börja ättan hade jag tänkt  
och ta mig i kragen och bli  
serios med skolarbetet men det  
gick inte så bra.  
Men ättan gick i alla fall  
bättre än juan och det var ju  
äret då man får sina första  
betyg. Det var både nervöst och  
kul att få betyg men man  
visste ju hästare vad man skulle  
i alla fall. Förterminen gick fort  
och skolarbetet gick lite bättre.  
Nu var det dags att börja nisan.  
Och nu måste man verkligen ta  
skolarbetet allvar för att kunna



~~vi~~ kommer in på den linjen  
man vill. Nån har hittills varit  
rolig. Och skolarbetet går bättre  
och bättre in till jättorna  
men ok. Och snart är det dags  
att återigen börja i en ny skola  
kanske i Liunda kanske i eller  
kanske i någon annan stad.  
Vi för se,

Du har skrivit en hel del om dina  
skolor. Bra!

Men...

I Kan det nu uppgiften, svårig-  
heten i det hela, om att hinna  
klara i tid.

II Skriv inte mer när du  
mår jag.

III Jag saknar en tydlig  
stycksinriktning